

Lördagssagan

Irene Blomkvist, 30 juni 2012

Det här är en saga om Törnrosa.
Törnrosa – det var ju en prinsessa som sov i hundra år. Men innan hon sov i hundra år så bodde hon på ett slott. Hon var faktiskt rätt stor när hon började sova efter att det kommit in en trettonde fe som inte hade blivit bjuden. Då var man tvungna att vänta ut hennes sömn för att det skulle komma en prins. Men nu tänkte jag berätta en annan historia om Törnrosa. Vill du höra den?

Den här lilla Törnrosa hette faktiskt inte Törnrosa från början utan hon hette bara Rosa. Sedan blev hon kallad Törnrosa när det växte upp en häck, du vet.

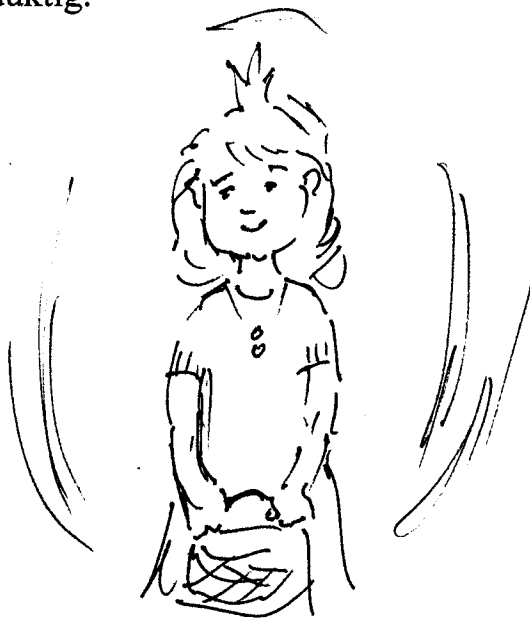
Lilla Rosa var bara tre år och lite mer när hon skulle gå runt på egen hand på slottet. Det hade hon inte fått göra innan. Det var inget litet hus. Det var ett väldigt, väldigt stort hus. Du kan tro att på slottet fanns

det väldigt mycket människor. Alla jobbade. Ja, nästan alla, för kungen och drottningen de gjorde inte så mycket. De bara satt i sina stolar och ibland så åt de.

Lilla Rosa tyckte att det var jätteroligt att få springa runt i huset men man hade sagt till henne:

- Du får absolut inte gå upp i tornet för där skall man inte gå upp. Det är bara ett gammalt rum och en gammal spinnrock som står där.

Det kom hon ju ihåg så det gjorde hon inte för hon var väldigt snäll och duktig.

Hon började med att hälsa på hos de som lagade mat i köket. Det luktade så gott när hon kom ner. När Rosa kom då stannade det upp och alla ropade:

- Vill du smaka? Det är så god soppa idag.

- Vad är det för soppa? frågade Rosa.

- Det är sommarsoppa och den är så god. Skall du smaka?

Då hade den lille svennen som han kallades för, tagit en stor träslev och den träsleven körde han upp mot näsan på lilla Rosa så att hon höll på att få in den i näsan istället för munnen. Men hon fick i sig lite grann och det var väldigt varmt men oj, vad hon tyckte att det var gott.

- Vem skall äta den? frågade Rosa

- Det skall du, sade svennen. (Man kallade alla de små pojkarna som hjälpte till för svennar.)

Då tänkte hon: "Då får jag nog passa mig så att jag inte är borta när de skall äta den goda soppan. Det är kanske inte så lång tid som jag har på mig att gå runt i slottet."

Nu vandrade Rosa vidare. Nu var hon ju faktiskt nere i källaren för det var ju där man hade köket. När hon

gått ut ur köket hamnade hon i en lång mörk korridor.

"Oj, då", tänkte hon. "Där var många dörrar och ingen lampa." Lite ljus kunde hon se. Det strilade in lite solsken.

"Jag vet inte vilken dörr jag skall ta", tänkte hon. Hon märkte att hon var alldeles förfärligt trött och hon jäspade. Då hörde hon en röst som sade:

- Är du trötter, lilla vän?

- Ja. Men vem är du? Jag kan inte se dig, sade Rosa.

När hon tittade upp i taket så hängde det en fladdermus däruppe. En fladdermus ser ut som en fågel men samtidigt kallas den för en fladdermus för den liknar en liten mus fast den kan flyga.

- Varför hänger du så – upp och ner i taket? frågade Rosa.

- Jag bor där det är mörkt, förstår du. Du skall nog inte gå här själv.

- Kan du prata också? sade lilla Rosa.

- Javisst. Jag måste ju kunna prata för annars förstår du ju inte vad jag säger, sade fladdermusen.

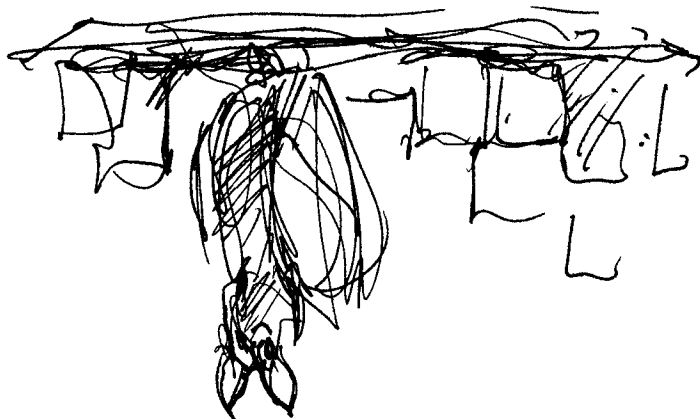
- Ja, men...

- Om du fortsätter att gå så skall jag följa med dig, sade fladdermusen, men då får du lova mig en sak. När vi kommer till den ljusa delen måste du låta mig flyga tillbaka. Jag tål inte ljuset. Jag vill bara flyga där det är mörkt.

- Ja, det kan jag väl, sade Rosa, och då vinkar jag på dig och säger hej då.

- Ja, okej då.

Så gick de. Ja, det vill säga, fladdermusen han gick lite ibland i taket för han hade klor som kunde fästa sig där. När han var trött fastnade han ibland på en bräda.

Nu närmade de sig ett lite ljusare rum. Där var det en dörr som stod på glänt.

- Gå inte in där, gå inte in där, sade fladdermusen.

- Varför det då? sade Rosa.

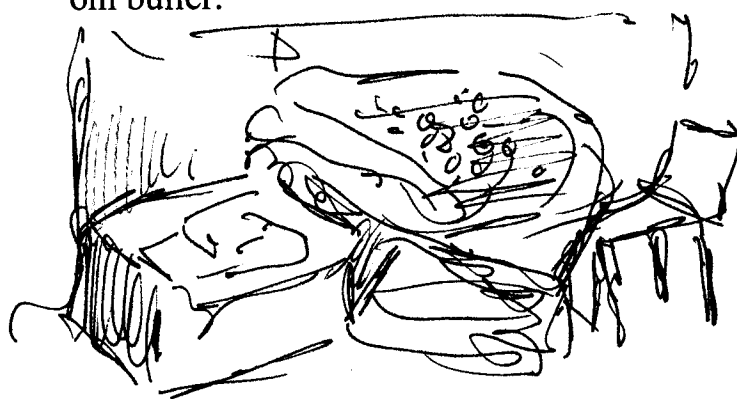
- Ja, men varför? Det kan jag inte säga...

Plötsligt flög fladdermusen tillbaka.

- Hej då, skrek han.

- Hej då, svarade Rosa.

Plötsligt gick hon in i rummet som hon inte skulle ha gått in i. Därinne var det massor av grejer. Där stod sängar och soffor och de stod huller om buller.

Så var det en stor, stor låda full med filtar. Det var en grön filt, en brun filt och en grå filt. Så tror jag nästan att det var en svart filt också och en kudde. Vid sidan om så var det ett jättestort täcke som hängde ner.

Vet du vad. Nu kände lilla Rosa att hon var så trött. "Åh hjälp, åh hjälp", tänkte hon. "Tänk om man skulle ta och prova. Kanske man skulle prova att lägga sig i den där filthögen".

Du kan tro att hon klev upp i lådan. Hon kröp ner under filtarna och plötsligt var hon nästan på väg att somna för hon var så trött. Då hördes en liten pipig röst:

- Vem är det som har gått och lagt sig i min låda? Det är jag som har en säng här ju!

- Va?

Lilla Rosa blev klarvaken.

- Har jag lagt mig i din säng?

- Ja. Här är min säng och ingen annan får vara i min säng!

- Ja, men det är ju bara en låda med filter. Vem är du? Jag kan inte se dig, sade Rosa.

Plötsligt så krefsade det till i en hörna. Kan du gissa vem det var som bodde där? Det var en liten mus. Det var därför fladdermusen inte ville in dit. Han tyckte inte om den musen för den var så skrikig. Musen brukade skrika på fladdermusen: "Här får du inte vara. Här får du inte vara."

Då sade lilla Rosa så här:

- Jag är faktiskt trött.

- Ja, men du skall inte ligga här för då kanske jag biter dig i tårna.

- Va? Är du en stygg mus då? sade Rosa.

- Nej... Men det är min säng och förresten har jag bajsat i sängen också.

- Har du bajsat i sängen? frågade Rosa.

- Ja, vill du ligga i det? Tycker du det är fint att ligga i musabajs? Va?

- Nej, sade Rosa och började kravla sig ur. Det vill jag inte.

- Det var bra det. Då kan du gå och äta nu för jag hörde att klockan slog. De bankar ju i en klocka när ni skall äta.

Då blev det fart på Rosa.

- Ja, förlåt mig då lilla musen att jag hoppade ner i din säng. Det var inte meningen. Nästa gång jag kommer

så skall jag städa sängen så att det inte är bajs i den.

- Nja... Då får jag flytta någon annanstans för jag vill ha min säng i fred.

- Ja, men jag tänker inte göra något illa. Jag kanske till och med tar med mig ett äpple till dig om du vill ha.

- Har du det då? sade musen.

- Ja, det kan jag tänka mig. Vet du vad! Jag kan ordna en liten skokartong så kan du få bo i en skokartong med lock så kan du självt ta bort locket när du vill hoppa ut. Vill du det?

- Nja... sade musen. Den får jag se först. Den får inte vara för liten för jag vill leva lite loppa ibland och hoppa och så.

- Oj, så gick jag och lade mig i det. Har loppor där också?

- Ja, det har jag. Jag har fullt med loppor.

- Oj, hjälp. Hjälp, hjälp, hjälp, sade lilla Rosa. Där kan ju inte jag ligga och sova. Det går ju inte... Men vet du vad vi gör? Vi träffas på måndag och då skall jag berätta om skokartongen som jag tänker göra till dig som en riktig säng.

"Jaha", tänkte Rosa. "Hur kommer jag nu upp till matsalen där vi skall äta sommarsoppa..." Nu började hon bli trött igen. "Jag får inte somna här", tänkte Rosa. "Jag kan ju inte ligga på golvet. Nu måste jag skynda mig."

Då kom fladdermusen för han hade hört att Rosa var lite ledsen. När fladdermusen och hon kom fram till en dörr som var alldeles blå sade fladdermusen till Rosa:

- Du, Rosa. Om du öppnar den här dörren så kommer du rakt in i matsalen. Det är bara en liten trappa först.

- Hur vet du det? Har du varit här förut? frågade Rosa.

- Ja, jag kan alla rummen, sade fladdermusen. Jag kan alla trapporna också.

Då öppnade hon dörren. Den gnisslade när hon öppnade den. Så gick hon upp för trappan och när hon kommit upp så stod hennes mamma där. Drottningen!

Drottningen sade:

- Var har du varit? Vi har letat i hela slottet. Du har väl inte varit i tornet?

- Nej, svarade Rosa. Men jag har träffat en mus och jag provade hans säng. Oj, det skulle jag ju inte sagt!

- Vad säger du, tösabiti? sade drottningen. Du får klart inte gå och lägga dig var som helst för där kan ju vara både det ena och det andra. Det har hänt att det funnits ormar lite här och var så det skall man inte göra.

- Nej, det skall jag inte göra igen, sade Rosa.

Sedan fick hon sin efterlängtnade sopptallrik. Alla hade bänkat sig och idag var det så mycket soppa så till

och med svennarna fick sitta med vid bordet och äta soppa.

När denna saga slutar så är lilla Rosa bara lite mer än tre år.

